

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een hele geslachte haan of kip ook dan onder productcode 0207 12 90 9990 ⁽¹⁾ wanneer aan een volgens deze productcode toegelaten orgaan een niet toegelaten deel van de geslachte haan of kip vastzit?
- 2) Voor het geval dat vraag 1 ontkennend wordt beantwoord: Moet bij de controle door de douaneautoriteiten of de voor uitvoer bestemde producten overeenkomen met de in de aangifte ten uitvoer vermelde productcode, een tolerantie-marge worden toegepast in die zin dat een zogenoemde uitzonderlijke fout niet tot een nadelige tariefindeling leidt?

⁽¹⁾ PB L 322 van 1.12.1998, blz. 31.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Craiova (Roemenië) op 6 juli 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Claudia Norica Vijulan

(Zaak C-335/10)

(2010/C 274/10)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Craiova

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Verwerende partij: Claudia Norica Vijulan

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 110, eerste alinea, VWEU (artikel 90-oud EG) aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, zoals gewijzigd bij spoeddecreet van de regering nr. 218/2008, waarvan auto's van categorie M1 en verontreinigingsklasse Euro 4 met een cilinderinhoud van niet meer dan 2 000 cc, alsmede alle auto's van categorie N1 en verontreinigingsklasse Euro 4 die in de periode van 15 december 2008 tot en met 31 december 2009 voor het eerst in Roemenië of in een andere lidstaat zijn geregistreerd, zijn vrijgesteld, maar die wel wordt geheven op gelijksoortige of concurrerende, vóór 15 december 2008 geregistreerde gebruikte auto's uit andere lidstaten, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten, en derhalve de nationale productie van nieuwe auto's beschermt?
- 2) Dient artikel 110, eerste alinea VWEU (artikel 90-oud EG) aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, zoals gewijzigd bij spoeddecreet van de regering nr. 218/2008, waarvan auto's van categorie M1 en verontreinigingsklasse Euro 4 met een cilinderinhoud van niet meer dan 2 000 cc, alsmede alle auto's van categorie N1 en verontreinigingsklasse Euro 4 die in de periode van 15 december 2008 tot en met 31 december 2009 voor het eerst in Roemenië of in een andere lidstaat zijn geregistreerd, zijn vrijgesteld, maar die wel wordt geheven op auto's met andere dan de hierboven aangegeven technische kenmerken die in dezelfde periode in andere lidstaten zijn geregistreerd, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten, en derhalve de nationale productie van nieuwe auto's beschermt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Craiova (Roemenië) op 6 juli 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac

(Zaak C-336/10)

(2010/C 274/11)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Craiova

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Verwerende partij: Victor Vinel Ijac

Prejudiciële vraag

Dient artikel 110 VWEU, eerste alinea (artikel 90-oud EG), aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, op grond waarvan milieubelasting wordt geheven bij de registratie in Roemenië van ingevoerde gebruikte auto's die voordien in andere lidstaten van de Europese Unie waren geregistreerd, terwijl deze belasting niet wordt geheven op in Roemenië geregistreerde gebruikte auto's die worden doorverkocht en vervolgens opnieuw geregistreerd, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten?

Hogere voorziening ingesteld op 8 juli 2010 door Freixenet, SA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 27 april 2010 in zaak T-109/08, Freixenet/BHIM

(Zaak C-344/10 P)

(2010/C 274/12)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Freixenet, SA (vertegenwoordigers: F. de Visscher, E. Cornu en D. Moreau, avocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- primair, het arrest van het Gerecht van 27 april 2010 en de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 30 oktober 2007 vernietigen, en oordelen dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 32 532 voldoet aan de voorwaarden voor publicatie overeenkomstig artikel 40 van verordening nr. 40/94 [thans artikel 39 van verordening nr. 207/2009];
- subsidiair, het arrest van het Gerecht van 27 april 2010 vernietigen;

— in elk geval het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert drie middelen aan ter ondersteuning van haar hogere voorziening.

Met haar eerste middel voert zij in wezen schending aan van de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces, van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de artikelen 73 (tweede volzin) en 38 (lid 3) van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk ⁽¹⁾ [thans artikelen 75 (tweede volzin) en 37 (lid 3) van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk ⁽²⁾].

Het eerste onderdeel van dit middel betreft de niet-eerbiediging van het beginsel van hoor en wederhoor. Volgens rekwirante heeft de kamer van beroep van het BHIM, anders dan het Gerecht in het bestreden arrest heeft geoordeeld, in de aan het Gerecht voorgelegde beslissing een nieuwe beoordeling van het onderscheidend vermogen van het merk van rekwirante verricht zonder rekwirante in de gelegenheid te stellen om opmerkingen te formuleren over deze nieuwe benadering. In dit verband is de door het Gerecht gegeven rechtvaardiging voor de beslissing van de eerste kamer van beroep onjuist en ontoereikend gelet op het beginsel van de procedurele eerlijkheid en de eerbiediging van de rechten van de verdediging. Het bestreden arrest schendt ook het beginsel van de rechten van de verdediging en van de procedurele eerlijkheid door te stellen dat het Bureau rekwirante een reeks van feitelijke elementen mag meedelen waarbij rekwirante erop wordt gewezen dat het zijn weigeringsbeslissing op deze elementen wil baseren, en vervolgens na ontvangst van de schriftelijke opmerkingen van rekwirante met betrekking tot deze elementen mag beslissen om ze minstens gedeeltelijk van de hand te wijzen en haar beslissing mag baseren op een beoordeling die feitelijk en conceptueel anders is, zonder rekwirante de mogelijkheid te bieden om opmerkingen te formuleren.

In het kader van het tweede onderdeel voert rekwirante hoofdzakelijk aan dat het Gerecht de motiveringsplicht niet is nagekomen doordat het in het bestreden arrest de beslissing van de eerste kamer van beroep inzake de toepassing van artikel 7, lid 1, sub b, waarin geen enkel stuk als grondslag wordt gepreciseerd, niet toereikend gemotiveerd kon achten, en evenmin kon oordelen dat de verwijzing naar bewijselementen overbodig was omdat de eerste kamer van beroep zou hebben gesteund op „gevolgtrekkingen op basis van praktische ervaring”. De onzekerheid inzake de feiten en de stukken waarop het Bureau en het Gerecht zich zouden hebben gebaseerd, schendt voorts zowel de rechten van de verdediging als de motiveringsplicht van artikel 73 van de reeds aangehaalde verordening nr. 40/94.